

امیرحسین زارع، قهرمان پرافتخار کشتی جهان
از عهد قلبی با امام رضا (ع) و خدمت در حریم رضوی می‌گوید

خادمی، زرین‌ترین مدال جهان

۳

طرح و ایده: علی معصوم پیگی شهرآرا

صحن انقلاب اسلامی، محور حضور هیئت‌ها

معاون اماکن متبرکه حرم مطهر رضوی، با اعلام مسیر حضور و عزاداری هیئت‌های مذهبی برای دهه آخر صفر گفت: در روزهای پایانی ماه صفر، مبادی باب‌الجواد (ع) و رودی‌های شیخ طوسی، طبرسی و نواب صفوی برای ورود دسته‌های عزادار در نظر گرفته شده است و این هیئت‌ها پس از ورود به حرم مطهر و عبور از مسیرهای مشخص شده، وارد صحن مقدس انقلاب اسلامی می‌شوند. امین بهنام با یادآوری ضوابط تشریف به این آستان ملکوتی، تأکید کرد: همراه داشتن و استفاده از آلات موسیقی نظیر طبل و سنج در داخل صحن‌ها و رواق‌های حرم مطهر ممنوع است. در عین حال، سازوکارهای لازم برای ورود بیرق‌ها، علم‌ها، کتل‌ها و پرچم‌های هویت‌بخش هیئت‌ها فراهم شده است تا شور و شعور حسینی با انضباط حاکم بر حرم مطهر رضوی پیوند بخورد.

شهر خبر

۳

روایت زائرانی که امسال، در کنار مزار رهبر شهید رنگ‌وبوی متفاوتی به عزاداری دهه آخر صفر داده‌اند
تلاقی سوگ تاریخی، با داغی نو

۴

عزاداران حسینی، امسال در مسیر پیاده حرم رضوی حال و هوای دیگری داشتند
جاماندگان اربعین، در فراغ رهبر شهید

روایت زائرانی که امسال، در کنار مزار رهبر شهید، رنگ و بوی متفاوتی به عزاداری دهه آخر صفر داده‌اند

تلاقی سوگ تاریخی باداگی تازه

عید گاہ

موسوی اَهم زمان بافرارسیدن اربعین سالار شهیدان، حضرت ابا عبد...الحسین^(ع)، بارگاه ملکوتی امام رضا^(ع) غرق در عزاء ماتی دیرینه است. صحن و سرای حرم مطهر که این روزها بانصب تئیه ها و پاچه های مشکی رنگ، سیاه پوش شده، میزبان خیل عظیم زائران و مجاورانی است که برای عرض تسلیت و تجدید بیعت با آرمان های عاشورا، خود را به این حریم امن رسانده اند و تا پایان ماه صفر و شهادت امام رضا^(ع) این عزاداری، ادامه خواهند داد.

● ○ عزاداری با آدابی به وسعت ایران

هر سوا از صحن و رواق ها را که نگاه کنید، زائری دل خسته با چشمانی پراشک، بازبان و لهجه خود مشغول راز و نیاز است. در این روزها به سختی می شود با زائری هم کلام شد. زیرا هر کس در این ایام خود را به حرم مطهر رسانده است، لحظه ها را غنیمت می شمرد برای ارتباطی عمیق با امامی که به واسطه او خداوند درهای رحمتش را به روی بندگان می گشاید.

اما آنچه اربعین امسال را نسبت به سال های گذشته متمایز کرده، پیوند عمیق آن با فضای سوگواری شهادت رهبر امت است که هنوز از تدفین پیکر مطهرشان دیرزمانی نمی گذرد و داغ دل مردم تازه است. این تقارن، عزاداری امسال را به تبلوری از وفاداری تبدیل کرده که در امتداد قیام عاشورا ترسیم شده است. نازگل بر آهویی، یکی از زائرانی که ساعت ها در گوشه رواق نجمه خاتون نشسته است و حرف های دلش را با امامش تمام می نهد،

می‌گوید: هر سال اربعین که می‌شود، خودم رابه مشهد می‌رسانم و تاشاهدات امام رضا^(ع) می‌مانم.

اوکه ازراه دور می‌آیدومهمان خانه خواهرش است، ادامه می‌دهد: شیعیان زابل به امام رضا^(ع) اعتقاد قوی دارند و هر وقت گیر و گرفتاری در زندگی شان باشد، اولین جایی که راه آن رادر پیش می‌گیرند، مشهد است. من هم باینکه در خانه خواهرم اقامت دارم، بیشتر ساعت هارادر حرم هستم. گاهی کنار ضریح می‌روم و زیارت می‌کنم ودوباره برمی‌گردم به رواق تاروضه منوره برای حضور زائران دیگه خلوت باشد.

●● مهمان عزیز در جوار امام مهربانی

برنامه های عزاداری، حضور مداحان و سخنرانی هایی در

راستای تبیین وضعیت کنونی، عزاداران راساعات بیشتری در حرم نگه می‌دارد. وجه دیگر حضور مردم در این روز همراهی با هیئت‌هایی است که هر کدام با آداب و رسوم مخصوص خود وارد این حریم مقدس می‌شوند. دسته‌های سینه زنی با علم‌هایی که قدمتی بیشتر از علم‌کش‌ها دارند، هر بیننده‌ای را به سوی خود می‌کشاند. هر شهری، هر قوم و طایفه‌ای، آداب زیارت و عزاداری متفاوتی دارد. فاطمه و زینب و زهرا اکبری، سه خواهری که به تازگی از سفر کربلا برگشته‌اند و روزاربعین خود را به عزاداری حرم امام رضا^(ع) رسانده‌اند، محور رجزخوانی مداحان هیئتی از اردبیل شده‌اند که فریاد انزجار از دشمنان آمریکایی و اسرائیلی را سرمی‌دهند. زینب که هشت سال بیشتر ندارد، می‌گوید: می‌خواهم این شعارها را حفظ کنم تا در تجمعات شبانه بخوانیم.

همراهی مردم با این هیئت، نشان از فضای احساسی و حماسی حاکم بر جمعیت دارد که ترکیبی از اندوه عمیق و خواست مقابله با دشمن، راه تصویب می‌کشد.

در گوشه‌ای از صحن آزادی پیرمردی روی صندلی چرخ‌دار نشسته است و روبه روضه منوره اشک می‌ریزد و وزیر لب چیزهایی می‌گوید و سر تکان می‌دهد. وقتی به او نزدیک می‌شوم، صدای راز و نیازش با امام رضا^(ع) را می‌شنوم که می‌گوید: آقا جان، از اسمال مهمان عزیزی داری که از وجودش خجالت می‌کشم داخل ببایم. چطور من زنده باشم و رهبرم در کنار تو آیمده باشد؟!

موکب امام مهربانی‌ها در کنار پذیرایی، امکان اسکان برای ۱۲۰۰ زائر را فراهم کرده است

نشان مهربانی در ته‌پل محله

کمک می‌کند. چای خانه ورودی موبک هم پذیرای زائران است.

او که به دلیل تجربه‌اش نیازهای یک زائر را به خوبی می‌داند، می‌افزاید: با توجه به احتمال ضعف جسمانی زائران پیاده، موبک فضایی را برای رسیدگی‌های سرپایی و مراقبت‌های اولیه در نظر گرفته و طی رایزنی با اورژانس مشهد و نیروهای آتش‌نشانی، تلاش شده است در صورت بروز هرگونه مشکل درمانی یا حادثه‌ای، امداد رسانی به سرعت انجام شود. این حجم از خدمت‌رسانی، به پست‌خانه بیش از ۳۳۰ خادم است که در سه شیفت هشت ساعته فعالیت می‌کنند.

سمیرا شاهیان امسال مشهد در روزهای پایانی ماه صفر شاهد حال و هوای متفاوتی است. در این روزها که ایران سربلند، در سوگ شهادت رهبر فرزانه انقلاب داغ دار است، هم‌زمان با اربعین حسینی، سیل خروشان زائران پیاده و سواره، خیلی زودتر از سال‌های گذشته خود را به مشهد رسانده‌اند تا در دهه آخر صفر، میهمان حریم رضوی باشند. در این ازدحام بی‌سابقه، فعالان موکب بیست و دو ساله «امام مهربانی‌ها» در مرحله بالاخیا بان، با خلوص نیت و باتکیه بر همت جهادی، یایگاهی برای آرامش زائران بنا کرده‌اند.

● ۲۲ سال خستگی زدایی از زنان

موکب امام مهربانی ها در تپل محله ۵، سابقه ای طولانی در پذیرایی و اسکان زائران دارد. فعالیت رسمی اینجائز شنبه آغاز می شود، اما خادمش که از اقشار مختلف مردم، به ویژه بازاریان و بسیجیان هستند، شبانه روزی برای خشنودی حضرت رضا(ع) و آسایش زائران در حال فعالیت اند. محسن صفایی، مسئول موکب که از یک ماه پیش با کمک همکارانش مشغول آماده سازی موکب است، می گوید: مادر کنار ۲۲ سال موکب داری، دوازده سال است که زمینه اسکان زائران را هم فراهم می کنیم. امسال هم این موکب همه نیازهای زائران را پوشش می دهد. بخش اسکان با ظرفیت حدود ۱۲۰ نفر پیش بینی شده و به امکانات رفاهی نظیر حمام و سرویس بهداشتی مجهز است. در بخش تغذیه هم آشپزخانه موکب علاوه بر تهیه سه وعده غذای زائران اسکان یافته، از زائران عبوری هم پذیرایی و به مواکب دیگر هم

●○ از سرزمین وحدت تا جوار حرم

داستان این موکب، فراتر از یک خدمت مانند دیگر مواکب است. زیرا بخشی از خادمان آن، در روزهای تشییع پیکر رهبر شهید، پیش از حضور در مشهد، در موکب شهدای سرزمین وحدت، در راز و جرگلان، شمالی ترین شهرستان خراسان شمالی، به زائرنی که صدها کیلومتر راه تا مشهد در پیش داشتند، خدمت رسانی می کردند. حجت الاسلام والمسلمین جواد... یاریان یکی از این خادمان است که پس از دعوت موکب امام مهربانی ها، با جان و دل راهی مشهد شد تا در همسایگی حرم مطهر، علم خدمت را بلند کند. او می گوید: مادر حالی که دلمان برای شرکت در مراسم بدرقه رهبر شهید بی تاب بود، خدمت به زائران خسته را کمترین ادای دین به رهبر شهیدمان دانستیم که همه جان فدایی اش برای اعتلای کشور بود. سجاد ناصری هم از خراسان شمالی که در پیام موکب

●○ به یاد شهدای جنگ تحمیلی سوم

همگام با این خدمات رفاهی، فضای فرهنگی موبک نیز با هدف زنده نگه داشتن حال و هوای مقاومت، با دقت طراحی شده است. نصب حدود دویست متر بنر از تصاویر شهدای مدرسه «شجره طیبه»، شهدای جنگ تحمیلی سوم و شهدای جبهه مقاومت، در کنار ساخت یادمان های گل و خاک در ورودی موبک، فضایی معنوی ایجاد کرده است. محسن صفایی توضیح می دهد: این یادمان ها که تصویری از رهبر شهید، حاج قاسم سلیمانی و شهدای مقاومت را به نمایش می گذارند، موقعیتی را فراهم می کنند که مردم حس و حالشان را با دل نوشته ای ثبت کنند. هدف ما در این قرارگاه جهادی و از دحام بی سابقه ایام پایانی صفر در مشهد، خدمت به زائران امام رثوف (ع) است؛ حالا چه با پذیرایی و اسکان و چه ایجاد فضایی برای به اشتراک گذاشتن یک حس، قلب.

امیرحسین زارع، قهرمان پرافتخار کشتی جهان
از عهد قلبی با امام رضا^(ع) و خدمت در حریم رضوی می‌گوید

خادمی زرین‌ترین مدال جهان

و جهانی، بر عهد دلی خود با بارگاه منور رضوی و صاحب این ارض اقدس مانده است. کافی است کشتی‌گیر وزن ۱۲۵ کیلوگرم تیم ملی کشتی آزاد ایران لایه‌لای اردوها و مسابقات فرصتی پیدا کند؛ بلافاصله راه مشهد را در پیش می‌گیرد؛ چه برای زیارت و چه برای خدمت.

تلفن همراه خیلی محدود است، ولی چون گفتید گفت وگو درباره امام رضا^(ع) است، در خدمتم. قهرمان پرافتخار کشتی آزاد جهان پیوند عمیقی با صحن و سرای رضوی دارد. او که از کودکی دل‌داده آستان جانان شده است، پس از چهره شدن در ورزش ایران و قهرمانی‌های پیاپی آسیایی

زهرآنگنه ایس از چند پیام و تماس، وقتی متوجه می‌شود موضوع گفت‌وگوی مادر باره امام رضا^(ع) و داستان خادمی‌اش در حرم مطهر رضوی است، با وجود محدودیت‌های اردوی تیم ملی کشتی، گوشی را برمی‌دارد و با ماتماس می‌گیرد. امیرحسین زارع همان ابتدای کلام می‌گوید: دسترسی مابه

● پیوند ابدی با داستان یک نذر

پیوند امیرحسین زارع با مضجع نورانی امام هشتم^(ع) که از کودکی آغاز شده است، تا همیشه و در دل تاریخ ماندگار خواهد بود. اود مسیر عشق بی‌نهایتش به علی بن موسی الرضا^(ع)، ارزشمندترین مدال‌های خود را تقدیم آستان جانان کرده است. داستان تقدیم مدال‌های این قهرمان مازنی به شاه خراسان، برمی‌گردد به یک نذر که از زبان خودش شنیدنی است: در سال ۲۰۲۱، پیش از اینکه به مسابقات جهانی اسلواکزام شوم، با امام رضا^(ع) و خدا عهد کردم که از این به بعد در هر مسابقه بین‌المللی‌ای مدال طلا گرفتیم، تقدیم موزه آستان قدس رضوی کنم. خدا را شکر همان سال هم در مسابقات جهانی اولین مدال طلا گرفتیم. امیرحسین زارع آن سال بر عهد امام رضایی خود ایستاد و پس از بازگشت از مسابقات جهانی، با دست پر به دیدار حضرت رضا^(ع) رفت و مدال طلایش را تقدیم کرد: من این مدال‌ها را از خود حضرت رضا^(ع) دارم و فقط پیش من امانت هستند. بهترین جا هم برای نگهداری مدال‌ها همین حرم مطهر است که پاک‌ترین و بهترین نقطه دنیاست و تا همیشه ماندگار می‌شود.

امیرحسین زارع پس از این کوشیده است تا ویتترین مدال‌هایش را در حرم مطهر رضوی کامل‌تر کند و پس از آن توانسته است دو طلای جهانی دیگر و یک طلای بازی‌های آسیایی به گنجینه مدال‌هایش در موزه آستان قدس رضوی اضافه کند.

● تا جان دارم، مفتخر به پوشیدن این لباسم

برای بسیاری از کشتی‌گیران جهان، ایستادن بر قله مسابقات جهانی بهترین رویداد تلقی می‌شود، اما برای امیرحسین زارع این‌گونه نیست. او که ایستادن روی سکوی جهانی و آسیایی را بارها تجربه کرده است، درباره بهترین افتخار زندگی‌اش، با بغضی در گلو و حسی که نمی‌شود پنهانش کند، می‌گوید: همیشه بین دوستان و در مصاحبه‌ها گفته‌ام و می‌گویم: افتخار زندگی من مدال‌هایم نیستند؛ بزرگ‌ترین افتخار زندگی من خادمی در حرم مطهر علی بن موسی الرضا^(ع) است که از صدها مدال و قهرمانی بالاتر است.

زارع این روزها کیلومترها دور از مشهد است، اما هر بار که دوبنده رابه تن می‌کند تا برای تمرین وسط دایره طلایی بایستد، توکلش به خدا و توسلش به امام رضا^(ع) است. از ما می‌خواهد تا در فرصت تشریف به حرم سلامش رابه امام مهربانی برسانیم و در وصف عشقش به خادمی حرم مطهر می‌گوید: از امام رضا^(ع) خواسته‌ام لیاقت خدمت در حرمش را هیچ وقت از من نگیرد. هر وقت هم به حرم مشرف می‌شوم، در اولین نگاهم به گنبد طلا، ابتدا التماس دعا ببقیه را منتقل می‌کنم و سپس از حضرت^(ع) می‌خواهم که کمکم کند تا زمانی که جان دارم خادمش باشم.

● هر قدم شاگرد این نعمتم

قهرمان کشتی ایران از آن دست ورزشکارانی است که کارنامه افتخارآفرینی‌اش حسابی سنگین است؛ درست مانند ورزش. اما او پهلوانی است که هرچه توشه مدال‌هایش پربارتر شده، وجودش افتاده‌تر شده است. امیرحسین زارع که عادت داریم با سینه‌ستبر وسط دایره طلایی ببینیمش، لایه‌لای اردوها و مسابقاتش به مشهد می‌آید تا در قطعه‌ای از بهشت خدمت‌کند. آن هم باشانه‌های افتاده، سری پایین و چوب‌پری در دست.

وقتی در شروع صحبت از این اتفاق خوب حرف می‌زنیم، ذوق می‌کند. کیف می‌کند که او را خادم حرم امام رضا^(ع) صدامی کنیم. خودش می‌گوید: وقتی می‌آیم بابوس حضرت^(ع)، برایم مهم نیست چه مدال‌هایی دارم. من اینجا هستم که با افتخار خدمت‌کنم و این آرزوی من بوده است. پوشیدن لباس مشکی خدمت و درست داشتن چوب‌پرزد برای زارع حسی متفاوت دارد. اومی‌گوید: اولین بار پنج سال پیش همراه پدرم در یک روز خادم حرم شدیم و حالی داشتم که نمی‌توانم درباره‌اش حرف بزنم. بهترین حس را موقعی تجربه می‌کنم که به زائران امام رضا^(ع) خدمت‌کنم؛ مانند زمانی که در چای‌خانه حضرت لیوان‌های چای را برای زائران دل‌خسته و مشتاق پرمی‌کنم.

او درباره بهترین خاطره روزهای خادمی‌اش در حرم مطهر می‌گوید: من خادم ارشاد حرم آستان قدس بوده‌ام و محل خدمتم در صحن‌ها و ورودی‌های مختلف بوده است. در این مدت هم هر بار که قسمت شده است و لباس را پوشیده‌ام، سعی کرده‌ام قدر آن فرصت را بدانم. اما یک بار به صورت ویژه در ذهنم مانده است؛ روزی که شیفت خدمتی‌ام مصادف شده بود با میلاد آقا امام رضا^(ع). هر قدمی که برمی‌داشتم، به روزی و توفیقم در آن روز فکر می‌کردم و خدا را شکر می‌کردم.

● امام رضا(ع) ورق را برایم برگرداند

قهرمان نامدار کشورمان که پشت کشتی‌گیران بسیاری از گوشه و کنار جهان رابه خاک رسانده است، در زندگی زمین‌خورده محبت سلطان خراسان است. او تعریف می‌کند: من لطف امام رضا^(ع) به خودم و اطرافیانم را محدود به مسابقه ورزشی و مدال آوردن ندیده‌ام. امام مهربان در همه مراحل زندگی من، خانواده و اطرافیانم کنار ما بوده است. امیرحسین زارع ادامه می‌دهد: وقتی برای شیفت خدمتی یا زیارت از تهران یا آمل راهی مشهد می‌شوم، آدم‌های زیادی می‌گویند سلام ما رابه امام رضا^(ع) برسان. من در بین دوستان و خانواده‌ام می‌بینم که برای چه مشکلی به حضرت^(ع) التماس دعا دارند و بعد از مدتی گره از کارشان باز می‌شود. قهرمان متواضع ورزش اول کشورمان که باید سریع‌تر به این تماس پایان دهد تا به ادامه اردوی تیم ملی برسد، می‌گوید: امام رضا^(ع) را همیشه کنار خودم حاضر می‌بینم. بی‌اغراق می‌گویم: چند دفعه‌ای شده است که در مسابقه‌ای سنگین عقب افتاده‌ام و همان‌جا به امام رئوف^(ع) متوسل شده‌ام و ورق را برایم برگشته است.

● وعده دلی زارع به امام رضا(ع)

یکی از ورزشکاران برتر تاریخ کشتی کشورمان بار دیگر در آستانه یک مسابقه بزرگ قرار گرفته است. علاقه‌مندان به کشتی امیدوارند او دوباره میان تشک خوش‌بدرخشد و پرچم ایران عزیز را بالا ببرد. خودش هم این روزها در اردوهای تیم ملی برای همین هدف می‌جنگد. امیرحسین می‌گوید: من این روزها همه تلاشم را می‌کنم. تمرینات فشرده و سنگین است و امیدوارم یک بار دیگر روی سکوی قهرمانی بایستم. کمتر از سه ماه دیگر نتیجه عملکرد زارع و دیگر اعضای تیم ملی کشتی آزاد و فرنگی کشورمان در مسابقات جهانی مشخص می‌شود و قهرمان خوش‌نام‌آملی از هم‌اکنون به دلش وعده داده است تا با مدال طلا به دیدار حضرت شمس‌الشموس^(ع) برود. او تعریف می‌کند: مطمئنم امام رضا جانم باز هم کمک می‌کند. این بار هم، من و همه هم‌تیمی‌هایم برای بهترین نتیجه می‌جنگیم و ان شاء... با دست پر خدمت حضرت^(ع) می‌رسیم. اگر رنگ مدال‌م طلا باشد. جایش در موزه است و آن را تقدیم امام هشتم^(ع) می‌کنم.

وادی یونس به کائنات شهرآرامحله
منطقه تأمین که بالا را نشان میدهد

مجلات منطقه‌ها

بالا خیابان، پایین خیابان

بسیجی‌های خیابان هاتف امسال از زیارت کربلا و نجف گذشتند تا به تکلیف دیگرشان عمل کنند

ماندیم تا سنگر خیابان را حفظ کنیم

● دلمان در کربلا و خودمان در مشهد

حسین ربانی، مداح جوان هیئت، می‌گوید: ماهم تمام این شب‌ها دلمان در کربلا بود و به یاد بین الحرمین مسیر مسجد تا حرم امام رضا^(ع) را می‌پیمودیم و نوحه خوانی می‌کردیم. اما ماندیم تا جای خالی مان دشمن را به فکرهای باطل نیندازد. عکس یادگاری ای که این گروه هر سال با کوله بار سفر می‌گرفتند، امسال در تجمعات خیابانی و در مسیر مسجد تا حرم گرفته شد تا یادشان بماند که همیشه تکلیف بر زیارت نیست و گاهی حفظ سنگرهایی که دستور ولی امر مسلمین بوده، از زیارت واجب‌تر و ضروری‌تر است.

● مسئولیتی بر دوش جوان‌ترها

مادر جوانی که هر شب با سه فرزندش در تجمعات شرکت می‌کند، می‌گوید: همیشه موقع رفتن به سفر کربلا بحث طلبیده شدن از سوی امام حسین^(ع) مطرح است، اما امسال تصمیم گرفتیم که خیابان‌های مشهد را حفظ کنیم و از امام حسین^(ع) خواستیم که امسال ما را ببخشند و اجازه دهند به فرمان ولی امر مسلمین سنگر خیابان را حفظ کنیم. کثوث لطفی پور که هر سال با هیئت جوانان محرم راهی عتبات عالیات می‌شد، امسال مسئولیت دیگری را بر دوش خود حس کرده است و ادامه می‌دهد: بسیاری از افراد مسن به دلیل ارادتی که به امام حسین^(ع) دارند، نمی‌توانستند از رفتن صرف نظر کنند، اما احساس کردیم اگر ما هم برویم، بسیاری از خیابان‌های شهر خالی می‌شود. به همین دلیل از جوان‌ترها خواستیم بمانند و پرچم را برافراشته نگه دارند.

موسوی ایمان گاهی در حرکت است و گاه در ماندن. امسال گروهی از عاشقان اهل بیت^(ع) مسیر همیشگی خود را تغییر دادند: نه به علت گرفتاری و روزمره‌های زندگی، بلکه برای انجام یک تکلیف بزرگ‌تر. اهالی خیابان هاتف در محله بالا خیابان که هر سال خود را به مسیر پیاده روی نجف تا کربلا می‌رسانند، امسال در مشهد ماندند تا به تعبیر خودشان، «سنگر خیابان را حفظ کنند». روایتی دیگر از عشق و ایمان برای بسیجی‌های مسجد صاحب‌الزمان^(عج)، واژه‌ای شد جز «رفتن». امسال اربعین یعنی «ماندن» در کوچه‌های منتهی به حرم، یعنی سنگر گرفتن در خیابان هاتف. عشق به کربلا، گاهی در پیاده روی نجف معنای شود و گاهی در غبار کوچه‌های اطراف حرم رضوی. این روایت، روایت دل‌هایی است که برای حفظ سنگر، از سفر بریدند تا عاشقی را در جای جای شهر جاری کنند.

عزاداران حسینی، امسال در مسیر پیاده حرم رضوی حال و هوای دیگری داشتند

جاماندگان اربعین، در فراغ رهبر شهید

موسوی اهر سال افرادی که به هر دلیلی نمی‌توانستند در پیاده روی میلیونی اربعین در عراق شرکت کنند و حسرت زیارت در بین الحرمین و نماز خواندن در نجف و کربلا روی دلشان می‌ماند، خودشان را به مشهد می‌رسانند تا دل‌های آرام کنند، اما امسال تعداد افرادی که به مشهد می‌آیند یا مشهدی‌هایی که ماندن را به رفتن ترجیح داده‌اند، بیشتر از سال‌های قبل بوده و دلیلش هم حضور رهبر شهید امت در حرم امام رضا^(ع) است؛ حضوری که مشتاقان را پیش از پیش به این صحن و سرای مقدس می‌کشاند. زائرانی که آمده‌اند تا اربعین امسال را به شهادت امام رضا^(ع) پیوند دهند و این ایام را در مشهد بمانند، در مسیر پیاده روی جاماندگان اربعین حضور یافته‌اند و دین خود را ادا می‌کنند.

● فاطمه وفائزه دودختر خاله‌ای هستند که یکی تجربه سفر کربلا را داشته و دیگری هنوز سعادت مشرف شدن نداشته است. اربعین امسال که از سفر کربلا جامانده‌اند، هر دو همراه مادرانشان در این پیاده روی شرکت کرده‌اند و فاطمه در مسیر برای فائزه شرح می‌دهد که چه شباهت‌هایی میان بین الحرمین و این مسیر وجود دارد.

● یونس و حسین سوزی از روستای سوزیز آمده‌اند تا روز اربعین در هیئت‌های عزادار شرکت کنند. یونس هشت ساله که با دست خالی زنجیر فرضی را به پشتش می‌کوبد، می‌گوید: دهه اول محرم در روستایمان همیشه زنجیر می‌زنم، اما اربعین دوست دارم کنار حرم زنجیر بزنم. امسال هنوز زنجیر گیرم نیامده است و منتظر یک هیئت برسد که برای بچه‌ها هم زنجیر زنی داشته باشد.

● غلامرضا باقری از دو سال پیش به علت درد زانوهایش دیگر نتوانست به سفر کربلا برود و هر دو سال روز اربعین را در مسیر حرم رضوی اشک می‌ریزد و راه می‌پیماید. او که به سختی مسیر خیابان شیرازی تا حرم را طی می‌کند، می‌گوید: هشت سفر کربلا رفتم و هر سال به نیابت از رهبرمان هم زیارت می‌کردم، اما امسال توفیق نداشتم به کربلا بروم و آمدم تا اینجا در کنار امام رضا^(ع) به ایشان هم سلامی عرض کنم.